

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 3Nt/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314010708
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2014:2314010708.1

Uznesenie

Okresný súd Galanta, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a prísediacich: Heleny Malárikovej a Heleny Antalovej v trestnej veci odsúdeného D. T., o jeho návrhu na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí dňa 10.09.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného D. T., U.. XX.X.XXXX H. U., t.č. v tejto veci vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce, na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Galanta, sp. zn. 3T/347/2009 z a m i e t a .

odôvodnenie:

Podaním zo dňa 23.7.2014 požiadal odsúdený D. T. o obnovu trestného konania vedeného proti nemu pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 3T/347/2009.

Medzi dôvodmi obnovy odsúdený vo svojom podaní uviedol, že poukazuje na nález Ústavného súdu o asperačnej zásade a žiada aby súd schválil obnovu a stanovil termín predmetného konania. Ďalej citoval ustanovenie § 146 (pravdepodobne Trestného poriadku) k čomu dodal: „odôvodnenie: Obhajoba žiada pribrať iného znalca, aby posúdil že netreba použiť § 147 Posudok znaleckého ústavu“.

Uvádzal že vznikli pochybnosti nakoľko absolvoval psychiatrickú ambulanciu a obhajoval sa sám, preto požiadal ex offo advokáta a priznaného iného znalca. Žiada aby to bolo vyšetrované ako pokus vraždy na jeho osobu. K tomu ešte doplnil odkaz na § 155 (asi Trestného poriadku): „Prehliadka tela a obdobné úkony“.

V ďalšej časti svojho podania odkazoval na § 34 (pravdepodobne Trestného zákona), na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR k rozdielnemu výkladu § 37 pís. h) Trestného zákona k otázke pojmu viac trestných činov, zbiehajúceho sa trestného činu, jeho použitie ako príťažujúcej okolnosti.

Ďalej žiadal vypočuť svedkov H. L. ako utajeného svedka obhajoby s tým že policajné vyšetrowanie bude viesť polícia z Trnavy, keďže je s políciou zo Šale vo vyšetrowaní, vedie sa proti nim vyšetrowanie, ktoré vzniesol on, D. T.Á.. Ďalej uviedol že: „R. Q. I., ktorú dal ako svedka, pozná H. L., polícia z okresu Galanta to nemôže vyšetrowať, lebo v tom figurujú policajti z okresu Galanta“.

Na verejnom zasadnutí konanom o obnove obhajca odsúdeného uviedol, že sa pridržiavajú písomného podania, avšak netrvajú na dôvode uvedenom na strane 1 a na strane 2 prvý odsek podania, teda tzv. asperačná zásada a ani na dôvode uvedenom na strane 3 prvý odsek-posúdenie príťažujúcej okolnosti. Dôvody doplnil v tom zmysle, že noví svedkovia by mohli objasniť dôležité skutočnosti. Ide o R. Q. I.-Ž. ktorá tancovala pred spáchaním skutku s odsúdeným. Tento sa dozvedel o tom, ako by sa osoba mohla volať až vo výkone trestu, vie uviesť osoby ktoré by pomohli k identifikácii tejto osoby a k jej bydlisku. Na mieste činu bola aj osoba H. L.. Tieto osoby boli navrhované v štádiu konania na Krajskom súde. Mohli by pomôcť ozrejmiť čo sa stalo a potvrdiť verziu odsúdeného. Nový znalec-psihiater by mohol opätovne posúdiť príčetnosť odsúdeného v čase spáchania skutku. Tiež žiadajú prehodnotiť závery znaleckého posudku odbor zdravotníctvo-odvetvie traumatológia, lebo znalec sa

dôkladne nevysporiadal s mechanizmom vzniku zranenia, či je vylúčený aj iný mechanizmus, taký, ktorý by potvrdil verziu odsúdeného. Predchádzajúce konanie sa opieralo o skutočnosti, ktoré uviedol poškodený a traja svedkovi, teda čašníci, ktorí boli spolupracovníci poškodeného.

Odsúdený na verejnom zasadnutí na záver uviedol, že by predsa chcel, aby sa v prípade, ak nebude povolená obnova konania, nadriadený súd zaoberal aj pôvodným návrhom, teda aj asperačnou zásadou.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Galanta navrhla zamietnuť návrh odsúdeného na obnovu konania, pretože nie sú splnené podmienky v zmysle § 394 Trestného poriadku, nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, odsúdenému bola daná možnosť sa pred skončením samotného dokazovania na HP vyjadriť k vykonaným dôkazom, mal možnosť predniesť návrhy na doplnenie dokazovania. Znalecké posudky v rámci pôvodného konania neboli zo strany odsúdeného v pôvodnom konaní spochybnené, ani nenamietal nestrannosť svedkov.

Súd rozhodoval o návrhu na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí, keď vypočul odsúdeného, oboznámil sa s obsahom spisu Okresného súdu Galanta 3T/347/2009 a zistil, že nie sú splnené podmienky obnovy konania.

Rozsudkom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 3T/347/2009 zo dňa 24.9.2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp.zn. 6To/111/2010 zo dňa 9.2.2012 bol D. T. uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 37 písm. f) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol uložený trest prepadnutia vecí, bolo rozhodnuté o tom, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva Slovenská republika a bolo rozhodnuté o nároku na náhradu škody.

Uznesením zo dňa 27.11.2013 Okresný súd Galanta pod sp.zn. 2Nt/22/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 3Tos/25/2014 zamietol návrh odsúdeného D. T. na povolenie obnovy konania z dôvodu, že odsúdeným prednesené návrhy na povolenie obnovy konania nemajú charakter nových skutočností a dôkazov, ktoré má na mysli ustanovenie §349 ods. 1 Trestného poriadku, pričom odsúdený poukazoval na porušenie práva na obhajobu, pretože verejné zasadnutie konané na Krajskom súde v Trnave bolo konané v jeho neprítomnosti, žiadal vypočúť poškodeného, svedkov, vykonať krížové výsluchy medzi nimi, a nové znalecké dokazovanie ohľadne vzniku zranení. Pri podávaní sťažnosti doplnil odsúdený že síce nevie uviesť mená svedkov, ale má ísť o vyhadzovačov a diskdžokeja, ďalej o R. z Galanty, o vojaka civilnej obrany ktorého meno by sa dalo zistiť v armádnom archíve, žiadal tiež vyšetrovací pokus k mechanizmu vzniku zranení, vypočúť ošetrojúcich lekárov a primára psychiatrickej ambulancie vo Veľkom Záluží.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že skutočnosti a námietky uvádzané odsúdeným nie sú spôsobilými a relevantnými dôvodmi pre povolenie obnovy konania v zmysle citovaného ustanovenia § 394 ods. 1 Trestného zákona. Dôkazy a skutočnosti neboli súdu alebo odsúdenému neznáme v pôvodnom trestnom konaní. Súd konštatuje, že posúdením mechanizmu vzniku zranenia sa zaoberal nielen prvostupňový a odvolací súd, ale aj Najvyšší súd SR pri rozhodovaní o dovolaní obvineného D. T., sp.zn. 1Tdo/77/2012, rovnako tak aj skutočnosťou, že súdy zaujato posudzovali jeho návrhy na doplnenie dokazovania. Už dovolací súd konštatoval, že odsúdený (vtedy obvinený) bol vyzvaný súdom prvého stupňa na oznámenie návrhov na dokazovanie, ním navrhnutý svedkovia boli aj vypočutí a iné návrhy na dokazovanie obvinený nemal. K ním navrhovaným svedkom (R. K. H. L.) súd ešte považuje za potrebné uviesť, že sám odsúdený potvrdzuje, že o svedkoch, ktorých teraz navrhuje vypočúť, vedel už pred rozhodnutím súdu I. stupňa, len nevedel ich mená, resp. je si vedomý dokonca toho, že boli navrhovaní už v konaní odvolacom.

K dôvodu obnovy, kedy odsúdený žiada o prirbatie iného znalca, aby „posúdil že netreba použiť § 147 Posudok znaleckého ústavu“, súd konštatuje, že nie je možné tento dôvod posúdiť, nakoľko nie je zrejmé, k akej otázke sa má znalec vyjadriť, akú skutočnosť a okolnosť treba znalecky preskúmať. Ak mal odsúdený na mysli jeho spôsobilosť chápať zmysel trestného konania, prípadne otázku príčetnosti, teda trestnej zodpovednosti, súd poukazuje na znalecký posudok znalca psychiatra MUDr. Mária Straku zabezpečený už v konaní pred súdom prvého stupňa, kde tento konštatuje, že D. T. netrpí nijakou poruchou spôsobenou užívaním psychoaktívnych látok, netrpí žiadnou formou duševnej poruchy, mohol svoje konanie ovládať a rozpoznať jeho nebezpečenstvo. Vyššieuvedené platí aj pre odsúdeným poukazované pochybnosti v súvislosti s tým, že absolvoval psychiatrickú ambulanciu a obhajoval sa sám.

Súd sa zaoberal aj otázkou použitia asperačnej zásady-keďže zotrval odsúdený na tomto dôvode žiadosti o povolenie obnovy konania, čo zdôraznil v záverečnej reči pred vyhlásením rozhodnutia (chcel aby sa týmto dôvodom zaoberal nadriadený súd v prípade zamietnutia žiadosti, prvostupňový súd posúdil jeho vyjadrenie a zaoberal sa týmto dôvodom už pred svojim rozhodnutím). Súd zistil, že odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody, pričom súd pri ukladaní úhrnného trestu nepoužil tzv. asperačnú zásadu zakotvenú v § 41 odsek 2 Trestného zákona, keďže neukladal trest za viaceré trestné činy z ktorých aspoň jeden bol zločinom, ktoré boli spáchané samostatnými skutkami. Je pravdou, že Ústavný súd Slovenskej republiky svojim nálezom sp. zn. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012, uverejnenom v Zbierke zákonov dňa 21.12.2012 pod č. 428/2012 Z.z. rozhodol, že druhá časť prvej vety ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona - z. č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov - za bodkočiarkou (súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej sadzby trestu odňatia slobody) nie je v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (tzv. asperačná zásada).

Podľa § 41 b ods. 1 zák.č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, ak súd v trestnom konaní vydal rozsudok na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 Ústavy a ten nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia, je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

V danom konaní však nemôže byť dôvodom obnovy konania použitie asperačnej zásady pri ukladaní trestu v spojení s vyššie citovaným nálezom Ústavného súdu, pretože asperačná zásada použitá nebola.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 402 ods. 2 Trestného poriadku odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 ods. 1 môže aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 ods. 2 môže návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

K návrhu na vypočutie svedkov (R. z Galanty), k novému znaleckému dokazovaniu ohľadne vzniku zranení, k posúdeniu zdravotného stavu odsúdeného, súd považuje za potrebné navyše zdôrazniť, že ide o tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté - uznesením zo dňa 27.11.2013 Okresný súd Galanta pod sp.zn. 2Nt/22/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 3Tos/25/2014, ktorými bolo rozhodované o žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania. V tejto časti by dokonca súd mohol odmietnuť návrh v zmysle § 402 ods.2 Trestného poriadku.

V konaní o povolenie obnovy tak neboli zo strany odsúdeného predložené žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo so zreteľom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd v zmysle § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného na povolenie obnovy zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave.